لندن ۲۱ فوریه ۱۹۹۲

۸۶

دوست عزیز آقای گودرزی

به نمایندگی از همه گردانندگان مجله پیام امروز

با درود گرم، شعری را که همین امشب نظم کردم برایتان می‌فرستم. اجازه بدهید این نامه تبریک نامه نوروزی نباشد. اگرچه هنوز رفتن زود است، اما بهتر از این است که دیر بشود. پیرمرد بیمار بدید، آنقدر کار انباشته که هم آن می‌رود و نمی‌توانم به موقع خود این وظیفه زیبای شادباش گوئی را انجام دهم.

و اما در نامه خودتان پرسیده‌اید آیا خودش خانه‌ای گرفته و ساکن شده یا دیگر تهیه نشده است؟ بله، موجود است، اما تقاری که شخص تهیه کننده می‌گوید این باکو میپوتر آپل است و سی‌دی است به کمپیوتر آی بی ام دیگر نمی‌خورد. به هرحال فیلم کامل نوشته چاپ آن کتاب ۴۲۰ صفحه‌ای است که کمی بیش از ۲۰۰ ورق خواهد شد برایتان می‌فرستم. ضبط صوت با سخنرانی سوگواری که در مورد چاپ کتاب چاپ از آقای علی سجادی کرده بودم، نگرفتم. اگر بخواهیم شوخی کنیم باید بگوییم دیگر زلف تو نیاشفته، سر زلف دگری - از برای دل ما قحط پریشانی نیست!! شرمندگی است، نیست؟

سلام پرمهر به آنان و همه دوستان و آشنایان "یاد ایام" به خانم ثمال

ارادتمند

آقای پریال تمثال اول این نامه را دوبار اضافه من بشکل نامه جداگانه به آنان در شماره پر حجم کرون از کم بگراضی کردم.